

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 6C/112/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3808208908
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3808208908.31

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou v právnej veci navrhovateľa: A. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., P. J. W. XX/X, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Jaškom, advokátom so sídlom Prievidza, Falešníka č. 10, proti odporcom: 1) O. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., J. M. č. XXX/X Q. XX, XXX XX Q., 2) W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, obaja právne zastúpení JUDr. Jánom Súkeníkom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Stred 60/55, o neúčinnosť právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že darovacia zmluva zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi dlžníkom W. M., nar. XX.XX.XXXX ako darcom a odporkyňou v 1. rade O. Y., nar. XX.XX.XXXX ako obdarovanou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v k. ú. W. H., obec Q., okres Q., pôvodne zapísaných na LV č. XXXX, v súčasnosti zapísaných na LV č. XXXX ako parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXX/X o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX/X o výmere XX mX zastavané plochy a nádvoria a na LV č. XXXX ako parc. č. XXX/X o výmere XXX m2, zastavané plochy a nádvoria a rodinný dom, súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXX/X, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Q. pod č. V XXXX/XXXX - VZ XX/XXXX, je voči navrhovateľovi právne neúčinná.

Súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v 2. rade z a m i e t a .

Súd o trovách konania a trovách konania štátu rozhodne podľa § 151 ods. 3 OSP do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 07.07.2008 domáhal voči pôvodným odporcom v 1. a 2. rade (W. M. st. a O. Y.) určenia, že odporca v 1. rade je vlastníkom nehnuteľností, a to pozemku parc.č. XXX/X o výmere XXXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemku parc.č. XXX/X o výmere XXXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemku parc. č. XXX/X o výmere XXXmX, druh pozemku záhrady, pozemku parc.č. XXX o výmere XXXmX, druh pozemku záhrady, pozemku parc.č. XXX/X o výmere XXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a rodinného domu súp. č. XXXXX postaveného na pozemku parc.č. XXX/X, nachádzajúcich sa v k.ú. W. H., zapísaných na LV č. XXXX vedeného Správou katastra Q., okres Q., obec Q., k.ú. W. H. (ďalej len ako "nehnuteľností"). Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že má voči odporcovi v 1. rade vykonateľnú pohľadávku z titulu nesplatennej pôžičky, ktorú si na základe exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Q. zo dňa 28.04.2008 č. k. 4Ro/258/2007-24, právoplatný a vykonateľný dňa 16.05.2008, vymáha v exekučnom konaní. Odporca v 1. rade v priebehu iného exekučného konania, a to potom, ako mu bol doručením upovedomenia o začatí exekúcie uložený zákaz nakladania s jeho majetkom, ktoré exekučné konanie je vedené exekútorským úradom F. W. Z. pod sp.zn. EX XXX/XX, daroval vyššie uvedené nehnuteľnosti darovacou zmluvou zo dňa 26.07.2005 odporkyňi v 2. rade. Porušenie zákazu

nakladania s majetkom spôsobuje podľa navrhovateľa v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatnosť darovacej zmluvy, v dôsledku čoho nemohlo na odporkyňu v 2. rade prejsť vlastnícke právo k darovaným nehnuteľnostiam. Naliehavý právny záujem na takomto určení odôvodnil tým, že po právoplatnom určení vlastníckeho práva odporcu v 1. rade sa navrhovateľ bude môcť domôcť svojho práva (zaplatenia dlžnej sumy v zmysle vyššie uvedeného exekučného titulu) exekúciou. Navrhovateľ sa alternatívne domáhal určenia, že darovacia zmluva zo dňa 26.07.2005, uzatvorená medzi odporcom v 1. rade ako darcom a odporkyňou v 2. rade ako obdarovanou, ktorej predmetom boli vyššie uvedené nehnuteľnosti, je voči navrhovateľovi právne neúčinná z dôvodu, že uzatvorením tejto zmluvy odporca sledoval aj zámer ukrátiť uspokojenie pohľadávky navrhovateľa, pretože v čase jej uzatvorenia odporca v 1. rade vedel, že navrhovateľ má proti nemu splatnú pohľadávku.

Odporcovia s podaným návrhom nasúhlasili a žiadali ho ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu, že záväzok z exekučného konania vedeného na exekútorskom úrade F. W. Z. si odporca v 1. rade s oprávneným X. O. - Q. O., Q. vysporiadal ešte v roku 2004, a tak neobstojí dôvod uvádzaný navrhovateľom o neplatnosti právneho úkonu, t.j. darovacej zmluvy zo dňa 26.7.2005. V prípade určenia neúčinnosti darovacej zmluvy voči navrhovateľovi, tu odporca v 1. rade namietal svoju pasívnu legitimáciu z dôvodu, že v zmysle § 42 písm. b) ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného úkonu dlžníka prospech. Odporkyňa v 2. rade tu namietala dôvodnosť návrhu, pretože v čase uzatvorenia spornej darovacej zmluvy neboli s odporcom v 1. rade manželmi, čiže neboli blízkymi osobami.

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 11.01.2011 č. k. 6C/112/2008-179 určil, že odporca v 1. rade je výlučným vlastníkom nehnuteľností, a to pozemku KN-C parc. č. XXX/X o výmere XXXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemku KN-C parc. č. XXX/X o výmere XXXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemku KN-C parc. č. XXX/X o výmere XXXmX, druh pozemku záhrady, pozemku KN-C parc. č. XXX o výmere XXXmX, druh pozemku záhrady, pozemku KN-C parc. č. XXX/X o výmere XXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a stavby súp. č. XXXXX, druh stavby XXX, popis stavby rodinný dom, postavený na pozemku parc. č. XXX/X, nachádzajúcich sa v k. ú. W. H., zapísaných na LV č. XXXX vedeného V. katastra Q., okres Q., obec Prievidza, k. ú. W. H.. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 12.07.2011 č. k. 5Co/67/2011-194 predmetný rozsudok na odvolanie pôvodných odporcov v 1. a 2. rade zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa zaoberal právnou argumentáciou súdu prvého stupňa v tom smere, že súd prvého stupňa považoval darovaciu zmluvu uzatvorenú medzi odporcami v 1. a 2. rade za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka na tom skutkovom základe, že odporca v 1. rade napriek tomu, že mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie o vymoženie istiny 17.228,- Sk, ktorým mu bolo zakázané nakladať všeobecne s nehnuteľnosťami, previedol nehnuteľnosť na odporkyňu v 2. rade, z čoho súd prvého stupňa dovodil absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu. Odvolací súd sa s týmto názorom súdu prvého stupňa nestotožnil. Poukázal na to, že na území Slovenskej republiky znenie Exekučného poriadku je odlišné a dispozícia s majetkom nie je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, tak ako to predpokladá Exekučný poriadok v Českej republike. Preto podľa názoru odvolacieho súdu judikatúra Najvyššieho súdu Českej republiky v tomto prípade na území Slovenska použiteľná nie je. Z tohto potom následne vyplýva, že v prejednávanej veci nebol dôvod odchyliť sa od doposiaľ platnej judikatúry, a to konkrétne rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo XXX/XXXX zo dňa 25.11.2008, kde sa konštatuje, že skutočnosť, že povinný porušil zákaz nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii, ktorý uložil súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie v zmysle § 47 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, nemá za následok neplatnosť právneho úkonu povinného, ktorým tento zákaz porušil, ale vznik práva oprávneného odporovať tomuto právnomu úkonu povinného v zmysle § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka a domáhať sa určenia, že ide o právny úkon, ktorý je voči oprávnenému neúčinný. V ďalšom konaní sa mal súd prvého stupňa zaoberať odporovateľnosťou daného právneho úkonu v zmysle § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka a vec po právnej stránke z tohto pohľadu následne posúdiť.

Podaním zo dňa 19.04.2012 navrhovateľ navrhol vstup odporcu v 3. rade (súčasný odporca v 2. rade - W. M. ml.) do konania, keďže po začatí konania boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. W. H. ako parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXX/X o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX o výmere

XXX mX záhrady, parc. č. XXX/X o výmere XX mX zastavané plochy a nádvorí a rodinný dom súp. č. XXXXX postavený na parc. č. XXX/X, zámennou zmluvou zapísanou v katastra Q. pod sp. zn. V XXX/XX - VZ XX/XX prevedené na nového vlastníka W. M., nar. XX.XX.XXXX (teraz odporca v 2. rade).

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 20.04.2012 č. k. 6C/112/2008-223 pripustil vstup odporcu v 3. rade (teraz odporcu v 2. rade) do konania.

Na pojednávaní dňa 26.11.2014 zobral navrhovateľ svoj návrh voči odporcovi v 1. rade (W. M. st.) späť a voči nemu žiadal konanie zastaviť. Podaním zo dňa 08.02.2015 navrhovateľ upravil petit návrhu tak, že sa v ďalšom konaní domáha určenia, že darovacia zmluva zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi dlžníkom W. M., nar. XX.XX.XXXX ako darcom a odporkyňou O. Y., nar. XX.XX.XXXX ako obdarovanou, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Q. pod č. V XXXX/XXXX - VZ XX/XXXX, je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Písomným podaním zo dňa 06.02.2015 pôvodný odporca v 1. rade (W. M. st.) so späťvzatím návrhu voči nemu súhlasil.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 11.06.2015 č. k. 6C/112/2008-311 pripustil zmenu návrhu v zmysle zmeny návrhu navrhovateľa zo dňa 08.02.2015.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 11.06.2015 č. k. 6C/112/2008-312 zastavil konanie voči odporcovi v 1. rade (W. M. st.) a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi v 1. rade náhradu trov konania v sume 1121,39 eura na účet právneho zástupcu odporcu v 1. rade do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.07.2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov F. U., J. H., E. Q. O., E. M., X. Z., E. N. Z., R. R., E. W., F. W., U. H. potvrdením o trvalom pobyte odporcov, oboznámením sa s Upovedomením o začatí exekúcie sp.zn. Ex 532/08 zo dňa 12.9.2008, oznámením súdneho exekútora F. F. Z. zo dňa XX.X.XXXX, príjmovým pokladničným dokladom č. 977 zo dňa 20.07.2004, znaleckým posudkom č. XX/XXXX, Upovedomením o začatí exekúcie EX 92/2005, EX XX/XXXX, EX XXX/XXXX, doručenkou Exekútorského úradu Žilina F. F. Z., informáciou o stave exekučného konania zo dňa 29.3.2006, zmluvou o pôžičke zo dňa 28.7.2003, zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 31.7.2003, žiadosťou o spätný prevod vlastníckeho práva zo dňa 20.08.2003, príjmovými pokladničnými dokladmi č. 260 - 272, emailovým návrhom navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 19.12.2014, LV č. XXXX pre kat. úz. W. H., LV č. XXXX pre kat. úz. W. H., návrhom navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 19.12.214 č. I. 271a-271b, informáciami o listine, späťvzatím návrhu voči odporcovi v 1. rade, uznesením OS Prievidza zo dňa 12.01.2015 č. k. 6C/112/2008-274, odvolaním odporcov v 1. až 3. rade zo dňa 26.01.215, čiastočným späťvzatím návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 27.01.2015, úpravou návrhu navrhovateľa zo dňa 08.02.2015, vyjadrením odporcov v 1. až 3. rade a súhlas odporcu v 1. rade so späťvzatím zo dňa 06.02.2015, špecifikáciou trov právneho zastúpenia, uznesením KS v Trenčíne zo dňa 27.02.2015 č. k. 6Co/116/2015-300, plnomocenstvom, uznesenie OS Prievidza zo dňa 11.06.2015 č. k. 6C/112/2008-311, uznesením OS Prievidza zo dňa 11.06.2015 č. k. 6C/112/2008-312, ospravedlnením neúčasti PZ navrhovateľa, oznámením PZ navrhovateľa zo dňa 06.10.2015, ilustráciou svedka v ZVJS, žiadosťou o udelenie súhlasu k eskorte a k výsluchu svedka zo dňa 08.10.2015, faxom -Súhlas Okresnej prokuratúry Trenčín k eskorte zo dňa 15.10.2015, listom svedka F. W. zo dňa 25.10.2015, oznámením OO PZ Prievidza zo dňa 09.11.2015, písomným podaním odporcov v 1. a 2. rade zo dňa 24.11.2015, uznesením OS Trenčín zo dňa 12.08.2015 sp. zn. 0Tp/55/2015, vyjadrením PZ navrhovateľa zo dňa 26.01.2016, odpisom z registra trestov svedka F. W., návrhom na doplnenie dokazovania PZ O1, 2 zo dňa 08.02.2016, ospravedlnením PZ navrhovateľa zo dňa 10.02.2016, oboznámením sa s pripojeným spisom Exekútorského úradu F. W. Z. sp.zn. Ex XXX/XX, spisu Katastrálneho úradu v Trenčíne, Správy katastra Prievidza sp.zn. V XXXX/XX, vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi č.: D.: J.-XXX/OEK-PD-XXXX, pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn.: 4Ro/258/2007, 15Er/305/2005, 15Er/230/2005, 15Er/1825/2002, 15Er/1267/2005, 15Er/2478/2006, 15Er/2505/2006, 15Er/2698/2008, 15Er/1833/2009, 12C 144/97, P21/98, 2T/312/2010 a 15C/130/2011 a ostatného spisového materiálu, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4Ro/258/2007 súd zistil, že platobným rozkazom zo dňa 28.04.2008 č. k. 4Ro/258/2007-24, právoplatným a vykonateľným dňa 16.5.2008, bol W. M. st.

zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.040.000,-Sk (100.909,51 eura) s prísl. a nahradiť mu trovy konania, a to do 15 dní od jeho doručenia.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 09.02.2004 vyplýva, že navrhovateľ požičal W. M. st. sumu 3.000.000,- Sk s dohodnutým mesačným úrokom 15.000,- Sk a splatnosťou pôžičky dňa 28.02.2005. Jedno vyhotovenie zmluvy malo byť uložené u svedka F. U., nar. XX.XX.XXXX.

Zo spisu exekútorského úradu F. W. Z. sp.zn. Ex XXX/XX súd zistil, že na základe návrhu oprávneného O. Q. E. - X., XXX XX Z. na vykonanie exekúcie začalo dňa 14.04.1997 exekučné konanie voči W. M. ako povinnému o vymoženie istiny 17.228,- Sk. Dňa 08.04.1998 vydal konajúci súdny exekútor Upovedomenie o začatí exekúcie Ex 117/97, ktoré bolo W. M. st. doručené dňa 16.04.1998. V uvedenom upovedomení konajúci exekútor W. M. st. ako povinnému zakázal, aby odo dňa doručenia tohto upovedomenia nakladal so všetkými hnutelným aj nehnuteľným majetkom, ako aj s prostriedkami na účte v banke, až do výšky vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva, ktoré podľa Exekučného poriadku podliehajú exekúcii.

Zo spisu Katastrálneho úradu v N., V. katastra Q. sp.zn. V XXXX/XX súd zistil, že dňa 26.07.2005 uzatvoril W. M. st. ako darca s odporkyňou v 1. rade ako obdarovanou darovaciu zmluvu, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti evidované na LV č. 1222 pre kat. úz. W. H. ako parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXX/X o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX o výmere XXX mX záhrady, parc.č. XXX/X o výmere XX mX zastavané plochy a nádvoría a rodinného domu súp. č. XXXXX postaveného na pozemku parc.č. XXX/X. Vklad predmetnej zmluvy bol Správou katastra Q. povolený dňa 24.08.2005 pod č. V XXXX/XXXX.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že má voči W. M. st. pohľadávku vo výške 3.040.000,-Sk z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Túto pohľadávku si vymáha v exekučnom konaní vedenom u súdneho exekútora F. F. Z. pod sp.zn. EX XXX/XX so sídlom Exekútorského úradu v Q. M.. Poukázal na skutočnosť, že W. M. st. je ako povinný aj účastníkom exekučného konania, kde na strane oprávneného vystupuje Q. O.. V tomto konaní bolo W. M. st. doručené Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré sa vzťahovalo k roku 1997, v ktorom mu bol uložený zákaz nakladania s majetkom, ktorý podlieha exekúcii. Uviedol tiež, že asi tak pred 3-4 rokmi prišla odporkyňa v 1. rade za navrhovateľom, aby išli niekde von na kávu a porozprávali sa. Bol tam prítomný aj svedok F. W.. Takto sa stretli a rozprávali v pohostinstve X. na C. v Q.. Dlho sa rozprávali a on odporkyňu v 1. rade vysvetľoval všetko, čiže koľko vyplatil peňazí W. st., koľko mu vrátil a koľko mu ešte dlhuje. Všetko jej dopodrobna vysvetľoval a navrhol jej, aby predmetný rodinný dom prepísala na neho. On ho predá a z kúpnej ceny budú vyplatené dlžoby W. M. st. voči nemu a zvyšok jej vráti. Odporkyňa v 1. rade si to chcela premyslieť a tak sa rozišli. Po určitom čase sa opäť stretli, kde mu odporkyňa v 1. rade povedala, že k takejto dohode nemôže dôjsť, nakoľko mu neverí, že by túto dohodu dodržal. Bolo to niekedy v roku 2011-2012. Opätovne poučil odporkyňu v 1. rade o tom, koľko mu W. M. st. vyplatil a koľko mu ešte dlží. Tvrdil, že odporkyňa v 1. rade všetky tieto skutočnosti vedela aj v čase uzatvárania darovacej zmluvy, veď žili spolu, najprv boli manželia, potom sa rozviedli, potom sa zase zobrali a rozišli. Myslel si, že odporkyňa v 1. rade musela mať vedomosť o tom, koľko mu W. M. st. dlží aj v čase uzatvárania predmetnej darovacej zmluvy. K pôžičke W. M. st. uviedol, že z pôvodnej pôžičky 3.000.000,- Sk mu W. M. st. nevrátil zatiaľ nič. Doteraz mu splatil 8-9 mesiacov po 15.000 Sk, čo predstavovali dohodnuté úroky zo zmluvy o pôžičke. V tom čase mu mal W. M. st. dlhovať 3.040 000 Sk. Aj z toho dôvodu navrhoval odporkyňu v 1. rade, aby prepísala dom na neho, on ho predá, splatí sa istina 3 mil. Sk a zvyšok je vráti. Na úrokoch netrval. Odporkyňa v 1. rade nesúhlasila.

W. M. st. vo svojej výpovedi potvrdil uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa 09.02.2004, kde na strane veriteľa vystupoval navrhovateľ, ktorej predmetom bola istina 3 mil. Sk s dohodnutým mesačným úrokom 15.000,- Sk a so splatnosťou dňa 28.02.2005. Ďalej uviedol, že z dlžnej sumy uhradil asi 1 mil. Sk, nevedel však uviesť v koľkých splátkach, ktoré hradil jednak do doby splatnosti, ako aj po dobe splatnosti v sume 150.000,- Sk. Splátky odovzdával navrhovateľovi na verejnom priestranstve za účasti svedka F. U.. Mal záujem si svoj dlh voči navrhovateľovi vyrovnat'. Mal pripravenú ďalšiu splátku vo výške 500.000,- Sk, ale keď navrhovateľ podal návrh v tomto konaní, tak s ním ukončil osobný kontakt. Čo sa týka darovaných nehnuteľností, tieto chcel previesť ešte v roku 2001 na odporkyňu v 1. rade, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody. Až potom keď mal finančné problémy a hlavne keď mal problém s p. Z. a jeho spoločníkmi začal opätovne riešiť svoje nehnuteľnosti. Uviedol, že s p. Z. uzatvoril zmluvu o

pôžičke, avšak peniaze na jej základe nikdy neobdržal. Zmluvu musel podpísať, pretože nechcel s nimi ísť do obchodu, pretože išlo o zbierku na F.. M.. P. Z. od neho požadoval vrátenie peňazí, a preto sa obrátil na ÚBOK policajtov R. a W.. Sporné nehnuteľnosti tak preto previedol nie z dôvodu insolventnosti, ale z dôvodu vydierania.

Odporkyňa v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, o predmetnej pôžičke uzavretej medzi navrhovateľom a W. M. st. nevedela. V roku 2004, kedy bola uzatváraná, spolu nežili. Ku chronológii ich vzťahu uviedla, že v roku 1997 boli rozvedení a stretávali sa len kvôli deťom. V roku 1999 boli spoločne na dovolenke, otehotnela a v roku 2000 sa im narodila dcéra. V tom čase sa dozvedela o milenke W. M. st. Z. U.. V roku 2001 bol W. M. st. zavretý. V roku 2003 sa dozvedela, že má nemanželskú dcéru M. v A.. V tom roku začala pracovať u svojho otca a začala chodiť aj do školy a to až do roku 2006. V roku 2006 sa pohádala so sestrou a dala výpoveď u otca. V škole zmaturovala a od augusta 2006 začala navštevovať počítačový kurz. Keďže nemala kde dať deti a musela vyriešiť otázku bývania, presťahovala sa na Q. 81. Bývala tam až do októbra 2010. V roku 2008 jej W. M. st. povedal, že teraz sa bude V. súdiť s ňou, vôbec nechápala prečo. V tom čase vôbec nemala čas na to myslieť, keďže začala chodiť do ďalšej školy. V roku 2011 tak, ako uviedol navrhovateľ, sa s ním stretla a navrhovateľ jej vysvetlil, koľko požičal mužovi, koľko mu má vrátiť a odkázal ju na jeho vtedajšieho právneho zástupcu F.. W.. F.. W. navštívila, ten jej prefotil predmetnú zmluvu o pôžičke uzavretú medzi navrhovateľom a W. M. st.. Vtedy povedala aj navrhovateľovým zástupcom, F.. W. aj F.. X., že o vzťahoch medzi navrhovateľom a W. M. st. nemá vedomosť. V tom období sama mala problém s M. st. a trikrát ho udala na polícii. Aj z toho dôvodu nepristúpila na dohodu s navrhovateľom. Dom nemohla prepísať, lebo sa bála Borku st.. Predmetný rodinný dom jej M. st. daroval za účelom zabezpečenia ich detí. Prvotne to bolo v roku 2000-2001, keď sa narodila dcéra. V roku 2005 darovaciu zmluvu chápala len ako naplnenie sľubu zo strany W., že zabezpečí deti. Predmetnú darovaciu zmluvu v roku 2005 uzavrela len na naliehanie ich staršieho syna E.. O jeho príjmoch, výdavkoch v tom čase nemala vedomosť, resp. o jeho príjmoch nemala vedomosť ako odišiel z mäsokombinátu. V auguste 2006 sa nasťahovala do predmetného rodinného domu aj preto, že dcéra chcela byť viac s otcom a aj dovtedy fungovali tak, že chlapci boli skôr v striedavej osobnej starostlivosti, ako len v jej výlučnej osobnej starostlivosti. K vzťahom medzi ňou a M. st. v rokoch 2001-2006 uviedla, že v roku 2003 až 2006 boli ich vzťahy veľmi chladné, nakoľko sa dozvedela o jeho nemanželskej dcére. V roku 2001 boli M. st. zavretý a v tom čase spolu komunikovali len ohľadne detí. Vzájomné vzťahy na deti neprenášali.

Odporca v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že s otcom býval v predmetom rodinnom dome, a to odkedy sa vrátil z basy, čo bolo niekedy v roku 2001-2002. V tom čase mali rodičia veľmi zlé vzťahy, nakoľko otec mamu podvádzal a mal kopec frajeriek. Nevedel, prečo sa mama (odporkyňa v 1. rade) v auguste 2006 potom nasťahovala do spoločnej domácnosti, ale zrejme to bolo kvôli nim, deťom. V roku 2007 sa zobrali druhý krát. Bolo to v čase, keď bol v lete na brigáde v Nemecku. Potom sa opätovne rozišli, nakoľko otec mal stále frajerky. Uviedol, že o aktivitách otca v čase, keď bývali v spoločnej domácnosti, nemali vedomosti. Otec doma nikdy nič nerozprávala. Svoje pracovné záležitosti doma neriešil. Žiadne návštevy domov za ním nechodili. O aktivitách otca sa dozvedá až teraz. V tom čase ani mama, ani oni (deti) nevedeli, čomu sa otec venuje a aké má príjmy a výdavky.

Z oznámenia súdneho exekútora F.. F. Z. zo dňa 24.08.2010 vyplýva, že v súčasnosti je exekúcia v prospech navrhovateľa ako oprávneného a proti W. M. st. ako povinnému vedená súdnym exekútorom F.. X. M.. Dovtedy konajúci súdny exekútor na vymáhanú pohľadávku nevymohol žiadnu sumu ani nezistil u W. M. st. žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok.

Svedok F. U., kamarát W. M. st., vo svojej výpovedi rovnako potvrdil uzatvorenie zmluvy o pôžičke dňa 09.02.2004, ktorej bol svedkom a ktorá sa uztvárala za účasti notára v dome W. M. st. Pri odovzdávaní peňazí nebol, to si strany zmluvy vybavili medzi štyrmi očami. Z pôžičky W. M. st. splatil v splátkach v roku 2004 sumu 600 000,- Sk - 700.000,- Sk. Koncom roku 2004 a začiatkom roku 2005 mal navrhovateľ na odporcu požiadavku, aby priateľa navrhovateľovej manželky dostal na vozík (tak ako je navrhovateľ) a keď túto službu odmietol nastali pravdepodobne problémy s ďalšími splátkami.

Z originálu príjmového pokladničného dokladu č. 977 zo dňa 20.07.2004 vystavovaným firmou E.. Q. O. X. vyplýva, že tohto dňa firma prijala od odporcu v 1. rade sumu 17.229,-Sk za účelom úhrady faktúr č. XXXXXXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX.

Svedkyňa J. H., ktorá je v príbuzenkom vzťahu k odporcom (odporkyňa v 2. rade je jej neter, W. M. st. je zať jej sestri) vo svojej výpovedi uviedla, že je zamestnaná u p. O. od roku 1992 ako ekonómka. Potvrdila, že príjmový pokladničný doklad č. 977 vystavoval vlastnou rukou. Uviedla, že príjmové pokladničné doklady vypisuje len ona. Nevedela však uviesť, kedy bola suma uvedená na doklade vyplatená, tú odkazovala na dátum uvedený na tomto doklade, ani kedy bola táto suma zúčtovaná.

Zo záverou znaleckého posudku č. 02/2010 zo dňa 10.05.2010, E.. E. F. znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, vyplýva, že v účtovníctve daňového subjektu E.. Q. O. X. Z. je evidovaná pohľadávka proti dlžníkovi W. M. v celkovej výške 17.229,-Sk a pozostáva z piatich faktúr (fa.č. XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX). Prvá časť úhrady celkovej pohľadávky je datovaná dňa 20.12.2005. Suma na príjmovom pokladničnom doklade č. 976 (ktorý tvorí prílohu č. 11 znaleckého posudku) je vyčíslená celkom vo výške 7.158,50 Sk a zahŕňa faktúru č. XXXXXXXX a č. XXXXXXXX. Druhá časť úhrady je rovnako datovaná dňa 20.12.2005, kde na príjmovom pokladničnom doklade č. 977 (ktorý tvorí prílohu č. 11 znaleckého posudku) je vyčíslená sumou 10.070,50 Sk a zahŕňa faktúru č. XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX. Pohľadávka v celkovej výške 17.229,-Sk bola teda uhradená - zaplatená dňa 20.12.2005. Úhrada pohľadávky (vyššie uvedených faktúr) bola zaúčtovaná dňa 20.12.2005 do peňažného denníka, do príjmov v hotovosti.

Svedok E.. Q. O. uviedol, že mal so W. M. st. obchodné vzťahy. Nevedel uviesť presne kedy, asi v aguste 2004 mu tento zaplatil všetky oneskorené faktúry a od tejto doby mu nie je dlžný už žiadnu čiastku. Potvrdil, že príjmový pokladničný doklad č. 977 vystavovala jeho ekonómka p. H. a pokladničné doklady tvoriace prílohu znaleckého posudku č. 02/2010 pokladnička p. X. Z.. Nevedel presne uviesť, ktorý z týchto dokladov je ten správny, bol však toho názoru, že skôr ten z roku 2004. Nevedel tiež uviesť, prečo boli na rovnakú sumu vystavované doklady s iným dátumom. K zaúčtovaniu sumy došlo až v roku 2005. Nebolo to bežné, ale stávalo sa.

Svedok E. M., syn W. M. st. a odporkyne v 1. rade, sa vo svojej výpovedi vyjadril okrem iného aj k okolnostiam uzatvorenia spornej darovacej zmluvy. V období rokov 2004 - 2005 mal W. M. st. problémy, nevedel uviesť akého charakteru, p. Z. ho vydieral, pretože sa chcel zmocniť ich domu. W. M. st. zvažoval preto, že ho daruje jemu alebo jeho bratovi. Vzhľadom k tomu, že boli s bratom maloletí, zvažoval W. M. st., že ten dom daruje odporkyne v 1. rade (čiže ich matke). V tom čase odporkyňa v 1. rade so W. Borkom st. spolu nežili a nemali dobré vzťahy. On preto navrhol, aby sa dom daroval odporkyne v 1. rade, ktorú aj za tým účelom oslovil a ktorá s odstupom času s týmto súhlasila. U. zmluva bola uzatvorená asi v roku 2004-2005.

Z výpovede svedkyne X. Z. súd zistil, že táto bola zamestnaná vo firme Q. O. od rokov 1993/94 do roku 2006 v pozícii pokladnička. Mala vedomosť o tom, že W. M. st. dlhoval nejakú čiastku firme Q. O.. Potvrdila, že príjmové pokladničné doklady č. 976 zo dňa 20.12.2005 a č. 977 zo dňa 20.12.2005 (ktoré tvorili prílohu č. 11 Znaleckého posudku č. 02/2010) vystavila. Finančné prostriedky na nich uvedené však neprevzala od W. M. st., ale od p. H. (jej šéfky). P. H. bola požiadaná, aby vyhľadala v databáze neuhradené faktúry, na ktorých je W. M. st., a tak na základe finančných prostriedkov, ktoré jej boli poskytnuté vybrala tie najstaršie, následne ich zaúčtovala a tiež pošala do účtovníctva firmy. Po nahliadnutí na príjmový pokladničný doklad vystavený p. H. uviedla, že finančné prostriedky prijaté p. H. 20.07.2004 neboli zaúčtované z toho dôvodu, že ich ona opätovne prijala 20.12.2005 od p. Lichnerovej a opätovne boli vystavené príjmové pokladničné doklady na meno W. M. st. a na tie isté faktúry, ktoré už p. H. uviedla vo svojom príjmovom pokladničnom doklade. O skutočnosti z roku 2004 ju p. H. neinformovala, doklad mohol byť vystavený v čase jej neprítomnosti, nakoľko ide o leto, kedy je možné, že čerpala dovolenku. P. H. mohla finančné prostriedky prijímať len v jej neprítomnosti. Nestalo sa, že by na jednu pohľadávku vystavila dva pokladničné doklady, len duplikát s pôvodným dátumom. Za jej éry sa rovnako nestalo, že došlo k prijatiu finančných prostriedkov inokedy ako k ich zaúčtovaniu.

Z príjmových pokladničných dokladov vystavených firmou E.. Q. O. X. Z. č. 260 - 272 vyplýva, že tieto v čase od 19.07.2004 do 22.07.2004 vystavovala pokladnička p. Z..

Svedkyňa E.. N. Z. vo svojej výpovedi uviedla, že ona a jej bývalý manžel (zomrel v roku 2008) poskytli odporcovi v 1. rade sumu 1.650.000,-Sk, ktorá bola zabezpečená nehnuteľnosťami vo vlastníctve W. M. st. a ktoré boli následne na neho prevedené potom ako pôžičku W. M. st. splatil, čo bolo niekedy v auguste roku 2003. K nezhodám W. M. st. s jej manželom v roku 2005 sa vyjadriť nevedela.

Z výpovede svedkov R. R. a E. W. súd zistil, že v tom čase ako pracovali na Úrade boja proti organizovanej kriminalite, bola preverovaná trestná činnosť, ktorej sa mal dopustiť p. Z. voči W. M. st., čo malo byť posudzované ako trestný čin vydierania resp. hrubého nátlaku, avšak ako to skončilo uviesť nevedeli.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.07.2003, zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.07.2003 a zo žiadosti o spätný prevod vlastníckeho práva zo dňa 20.08.2003 vyplýva, že p. Z. požičal W. M. st. sumu 1.650.000,- Sk, kde záväzok na vrátenie uvedenej sumy bol zabezpečený zabezpečovacím prevodom práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve W. M. st.. W. M. st. pôžičku splatil, v dôsledku čoho došlo následne na neho aj k spätnému prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Z LV č. XXXX pre kat. úz. W. H. vyplýva, že nehnuteľnosť, a to parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria a rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. XXX/X sú v podielovom spoluvlastníctve odporkyne v X. rade a odporcu v 2. rade každý v podiele 1 k celku.

Z LV č. XXXX pre kat. úz. W. H. vyplýva, že nehnuteľnosti, a to parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXX/X o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX/X o výmere XX mX zastavané plochy, parc. č. XXX o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX o výmere XXX zastavané plochy a nádvoria a rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. XXX je vo vlastníctve odporcu v 2. rade v podiele X/X k celku.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/130/2011 vyplýva, že odporkyňa v 1. rade dňa 16.08.2011 podala návrh na rozvod jej manželstva so W. M. st. Z návrhu vyplýva, že prvé manželstvo uzavreli odporkyňa v 1. rade a W. M. st. dňa XX.XX.XXXX pred Matričným úradom Q.. Z tohto manželstva sa narodili synovia E. M., nar. XX.XX.XXXX a W. M. ml., nar. XX.XX.XXXX. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.11.1997 č. k. XXC/XXX/XX-XX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.1997. Pre odporcov kladný vzťah k synom a majetnícky postoj k odporkyňi v 1. rade sa opakovane k sebe vracali a z tohto vzťahu sa im narodila dcéra O. M., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom OS Prievidza zo dňa 30.03.2000 č. k. P/21/98-13, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.04.2000, bola maloletá O. M., nar. XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti odporkyne v 1. rade a W. M. st. bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej O. sumou 1000,- Sk s účinnosťou od 01.04.2000. Do roku 2005 žila s dcérou sama a v októbri 2005 obnovili so W. M. spoluzítie. Verila mu až do roku 2009 a zo spoločnej domácnosti odišla v októbri 2010. Na pojednávaní dňa 19.10.2011 odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že spoločnú domácnosť viedli v Q. v rodinnom dome Q. č. XX. Z domu sa odsťahovala v októbri 2010. Uviedla, že aktuálne problémy sú spôsobené aj tým, že bola „obdarovaná“ falošnými zmluvami za čím má stáť W. M. st. W. M. st. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19.10.2011 uviedol, že rodinný dom v Q., ul. Q. č. XX staval ako rozvedený, financoval ho sám a potom sa tam odporkyňa v 1. rade s dcérou po narodení nasťahovali. V tom čase v rodinnom dome býval so synom W.. Manželstvo odporkyne v 1. rade a W. M. st. bolo rozvedené rozsudkom OS Prievidza zo dňa 19.10.2011 č. k. 15C/130/2011-53, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2011.

Vzhľadom na nedôverihodnosť svedka F. W. (trestná minulosť a osobné vzťahy ku všetkým účastníkom konania) súd na jeho svedeckú výpoveď neprihliadal a mal za to, že svedok vo veci vypovedal účelom podľa aktuálneho dobrého resp. zlého vzťahu k účastníkom konania.

Podľa ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrať svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukraťený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukraťiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Z ustanovenia § 42a OZ vyplýva, že predpokladom odporovateľnosti právneho úkonu musí byť ukrátenie uspokojenia už vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Požiadavka, aby navrhovateľ - veriteľ mal vymáhateľnú pohľadávku je otázkou vecnej legitímácie k tomu, aby bol vecne legitimovaný odporovacej žalobe. Veriteľom je ten, kto má pohľadávku od dlžníka. Z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia nie je rozhodné, či ide o pohľadávku splatnú, či nesplatnú, príp. budúcu. Významné je, že vznikol záväzkový právny vzťah, z ktorého vznikla pohľadávka alebo z ktorého má pohľadávka v budúcnosti vzniknúť. Ten, kto nemá od dlžníka pohľadávku, nemôže byť jeho veriteľom. Aktívne legitimovaný k podaniu odporovacej žaloby je preto len ten, kto má od dlžníka pohľadávku v dobe, kedy bol urobený odporovateľný právny úkon, a to i pohľadávku nesplatnú alebo pohľadávku, ktorá má na základe vzniknutého záväzkového právneho vzťahu vzniknúť až v budúcnosti. Pohľadávka pritom nemusí byť v tejto dobe ešte vymáhateľná. Z toho teda vyplýva, že k základnému pojmu vymáhateľná pohľadávka zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní.

V danom prípade bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ má voči W. M. st. vymáhateľnú pohľadávku na základe platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.04.2008 č. k. 4Ro/258/2007-24, právoplatným a vykonateľným dňa 16.5.2008, bol W. M. st. zaviazaný k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.040.000,-Sk (100.909,51 eura) s prísl. a nahradiť mu trovy konania, a to do 15 dní od jeho doručenia titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 09.02.2004. Z oznámenia súdneho exekútora F. F. Z. zo dňa 24.08.2010 vyplýva, že v súčasnosti je exekúcia v prospech navrhovateľa ako oprávneného a proti W. M. st. ako povinnému vedená súdnym exekútorom F. X. M.. Dovtedy konajúci súdny exekútor na vymáhanú pohľadávku nevymohol žiadnu sumu ani nezistil u W. M. st. žiadny hnuťelný či nehnuteľný majetok.

Odporovateľným je taký právny úkon dlžníka, ktorý urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak musel byť tento úmysel druhej strane známy. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere nesie veriteľ. Preukázanie úmyslu dlžníka tsum animo fraudandi nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby dlžníkovi blízke; úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v tomto prípade zákon predpokladá, a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa v dobe právneho úkonu nemohli ani pri náležitej starostlivosti poznať. Z uvedeného vyplýva, že žalujúci veriteľ je povinný tvrdiť a preukázať, ak má byť žaloba úspešná, že dlžníkov odporovaný právny úkon (právny úkon napadnutý odporovacou žalobou) ukracuje uspokojovanie jeho vymáhateľnej pohľadávky a súčasne, že žalovanému (druhej strane odporovaného právneho úkonu) musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda, že žalovaný o tomto úmysle dlžníka pri právnom úkone (v dobe, kedy bol urobený) vedel alebo musel vedieť.

Ako už bolo vyššie uvedené v danom prípade navrhovateľ mal voči dlžníkovi (W. M. st.) vymáhateľnú pohľadávku. Predpokladom úspešnosti odporovacej žaloby podľa § 42a ods. 1 OZ je, že dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie majetku), ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku. Z oznámenia súdneho exekútora F. F. Z. zo dňa 24.08.2010 vyplýva, že v súčasnosti je exekúcia v prospech navrhovateľa ako oprávneného a proti W. M. st. ako povinnému vedená súdnym exekútorom F. X. M.. Dovtedy konajúci súdny exekútor na vymáhanú pohľadávku nevymohol žiadnu sumu ani nezistil u W. a M. st. žiadny hnuťelný či nehnuteľný majetok. Darovaciu zmluvu W. M. st. uzatvoril s odporkyňou v 1. rade dňa 26.7.2005, pričom vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 24.8.2005. K dátumu uzatvorenia darovacej zmluvy existoval záväzok W. M. st. voči navrhovateľovi zo zmluvy o pôžičke zo dňa 09.02.2004, podľa ktorej navrhovateľ požičal W. M. st. sumu 3.000.000,- Sk s dohodnutým úrokom vo výške 15.000,- Sk mesačne, ktorá bola splatná dňa 28.02.2005.

Ďalším predpokladom odporovateľnosti je, že právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy. Napriek tomu, že zákon používa formuláciu, ktorá by nasvedčovala tomu, že na odporovateľnosť stačí úmysel ukrátiť veriteľa, musí dôjsť k skutočnému (faktickému) ukráteniu. Úmysel sám o sebe, bez ukrátenia uspokojenia nároku veriteľa nestačí, nestačí na vznik nároku na odporovanie. V danom prípade došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej

pohľadávky navrhovateľa, keďže predmetnou darovacou zmluvou previedol dlžník W. M. st. nehnuteľný majetok na odporkyňa v 1. rade, pričom súdny exekútor oznámil, že v súčasnosti je exekúcia v prospech navrhovateľa ako oprávneného a proti W. M. st. ako povinnému vedená súdnym exekútorom F. X. M.. Dovtedy konajúci súdny exekútor na vymáhanú pohľadávku nevy mohol žiadnu sumu, ani nezistil u Štefana Borku st. žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok. Teda bezodplatným prevodom nehnuteľného majetku dlžníka dlžníkom na odporkyňa v 1. rade na základe predmetnej darovacej zmluvy došlo k prevodu majetku dlžníka s úmyslom ukrátiť veriteľa.

Ustanovenie § 42a ods. 2 OZ neviaže odporovateľnosť právneho úkonu dlžníka na ukrátenie uspokojenia konkrétnej vymáhateľnej pohľadávky. Za odporovateľný považuje - ako vyplýva zo znenia tohto ustanovenia taký právny úkon, ktorý dlžník urobil v úmysle ukrátiť svojich veriteľov bez toho, aby robil medzi nimi nejaký rozdiel. Z hľadiska ustanovenia § 42a ods. 2 OZ nie je teda rozhodujúce, či úmysel dlžníka smeroval k ukráteniu všetkých jeho veriteľov alebo len niektorých z nich, poprípade, či dlžník urobil právny úkon bez toho, aby jeho úmysel ukrátiť svojho veriteľa vôbec smeroval voči konkrétnej osobe, ktorá proti nemu mala pohľadávku. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, ohľadne podmienok odporovateľnosti podľa ustanovenia § 42a ods. 2 OZ, ak nejde o právny úkon urobený voči osobám jemu blízkym nesie - ako je už vyššie uvedené veriteľ (navrhovateľ). V prípade blízkych osôb nesie dôkazné bremeno odporca (blízka osoba dlžníka) o tej skutočnosti, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohol poznať.

Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že v čase uzatvorenia predmetnej darovacej zmluvy zo dňa 26.07.2005 boli W. M. st. ako darca a odporkyňa v 1. rade ako obdarovaná blízkymi osobami v zmysle § 116 OZ za bodkočiarkou, t. j. že darca a obdarovaná ako bývalí manželia a rodičia troch spoločných maloletých detí (osoby v rodinnom pomere) boli vzhľadom na intenzitu vzájomného vzťahu osoby navzájom blízke, keďže by ujmu, ktorú by utrpel jeden z nich, pociťoval druhý ako vlastnú ujmu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozvodový spis OS Prievidza sp. zn. 15C/130/2011, kde sa odporkyňa v 1. rade v návrhu uviedla, že do roku 2005 žila s dcérou sama a v októbri 2005 obnovili so W. M. st. spoluzitie. Uvedené tiež znamená, že v roku 2005 došlo k náprave vzájomných vzťahov, a to už aj pred októbrom 2005, kedy obnovili spoločnú domácnosť so W. M. st. v rodinnom dome na Q. ul. č. XX v Q.. Súd poukazuje aj na vývoj vzájomných vzťahov medzi odporkyňou v 1. rade a W. M. st. (prvé manželstvo uzavreli odporkyňa v 1. rade a W. M. st. dňa 21.11.1986 pred Matričným úradom Q.. Z tohto manželstva sa narodili synovia E. M., nar. XX.XX.XXXX a W. M. ml., nar. XX.XX.XXXX. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.11.1997 č. k. XXC/XXX/XX-XX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.1997. Pre odporcov kladný vzťah k synom a majetnícky postoj k odporkyňi v 1. rade sa opakovane k sebe vracali a z tohto vzťahu sa im narodila dcéra O. M., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom OS Prievidza zo dňa 30.03.2000 č. k. P/21/98-13, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.04.2000, bola maloletá O. M., nar. XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti odporkyne v 1. rade a W. M. st. bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej O. sumou 1000,- Sk s účinnosťou od 01.04.2000. Do roku 2005 žila s dcérou sama a v októbri 2005 obnovili so W. M. spoluzitie), keď v čase, kedy boli rozvedení a došlo k náprave vzájomných vzťahov splodili aj dcéru O. M.. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že aj v čase keď neboli odporkyňa v 1. rade a W. M. st. manželmi, mali nadštandardné vzťahy a teda boli navzájom blízkymi osobami podľa § 116 OZ za bodkočiarkou.

Vzhľadom na uvedené potom na predmetnú darovaciu zmluvu zo dňa 26.07.2005 treba aplikovať v zmysle § 42a ods. 2 OZ to, že odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa v prospech blízkych osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Čo znamená v danom prípade, že odporkyňa v 1. rade ako osoba blízka dlžníkovi (W. M. st.) pre úspech v tomto konaní a unesenie dôkazného bremena musela preukázať, že úmysel W. M. st. ukrátiť veriteľa predmetnou darovacou zmluvou aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Dôkazné bremeno v tejto časti neunesla, keď súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pri uzatváraní predmetnej darovacej zmluvy odporkyňa v 1. rade neprejavila náležitú starostlivosť o to, či predmetným právnym úkonom nedôjde k zbaveniu sa majetku zo strany W. M. st. s úmyslom ukrátiť akéhokoľvek jeho veriteľa aj s ohľadom na trestnú minulosť a obchodné aktivity W. M. st. a vzájomné vzťahy W. M. st.

k navrhovateľovi, či iným veriteľom. Vzhľadom na uvedené súd návrhu navrhovateľa voči odporčkyni v 1. rade vyhovel a určil, že predmetná darovacia zmluva zo dňa 26.07.2005 je voči navrhovateľovi právne neúčinná.

Podľa § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

Čo sa týka návrhu navrhovateľa uplatneného voči odporckovi v 2. rade súd konštatuje, že v zmysle § 42b ods. 3 OZ možno žalovať nielen pasívne legitimované osoby (ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech), ale aj dedičov takejto osoby (zákonných i závetných dedičov pričom platí, že ak bol pôvodne žalovaný poručiteľ, po jeho smrti dochádza k zmene (nie zámene) účastníkov konania tak, že na jeho procesnú pozíciu nastupujú všetci dedičia bez toho, aby bol na to potrebný procesný dispozitívny úkon), právnych nástupcov (univerzálnych právnych nástupcov po zaniknutých právnických osobách, spravidla zaniknutých bez likvidácie s určením právneho nástupcu) a tretie osoby ako singulárnych nástupcov, ale len vtedy, ak im všetkým boli známe okolnosti prípadu a skutočnosti odôvodňujúce odporovateľnosť proti ich predchodcovi. Dôkazné bremeno je na navrhovateľovi, t.j. veriteľovi dlžníka, ktorý urobil odporovateľný právny úkon s predchodcom takejto tretej osoby.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k odporckovi v 2. rade, keďže navrhovateľ nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie rozhodujúcich skutočností v zmysle ustanovenia § 42b ods. 3 OZ. T. j. v konaní neboli zo strany navrhovateľa tvrdené, ani dôkazmi preukázané, že odporckovi v 2. rade boli známe okolnosti prípadu a skutočnosti odôvodňujúce odporovateľnosť proti odporckyni v 1. rade. V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a v § 120 ods. 1 prvej vety OSP alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Vzhľadom na uvedené súd v tomto konaní dospel k záveru vzhľadom na vyššie opísané dokazovanie, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k odporckovi v 2. rade, keď vyššie uvedeným dokazovaním nebolo preukázané, že odporca v 2. rade mal vedomosť o skutočnosti odôvodňujúce odporovateľnosť proti odporckyni v 1. rade, t. j. že darovacia zmluva zo dňa 26.07.2005 bola medzi W. M. st. ako darcom a odporckynou v 1. rade ako obdarovanou, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v k. ú. W. H., obec Q., okres Q., pôvodne zapísaných na LV č. XXXX, v súčasnosti zapísaných na LV č. XXXX ako parc. č. XXX/X o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXX/X o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX o výmere XXX mX záhrady, parc. č. XXX/X o výmere XX mX zastavané plochy a nádvoría a na LV č. XXXX ako parc. č. XXX/X o výmere XXX m2, zastavané plochy a nádvoría a rodinný dom, súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXX/X, ktorej vklad bol povolený V. katastra Q. pod č. V XXXX/XXXX - VZ XX/XXXX, bola zo strany W. M. st. uzavretá s úmyslom ukrátiť veriteľa s jemu blízkou osobou (odporckynou v 1. rade). Súd poukazuje na tú skutočnosť, že v čase uzatvorenia predmetnej darovacej zmluvy zo dňa 26.07.2005 bol maloletý a mal len 16 rokov. V takom veku maloleté osoby nezaujímajú, kto a na základe akého právneho titulu vlastní dom, v ktorom býva. Nie ešte účel, resp. dôvod prevodu vlastníctva domu z jedného rodiča na druhého rodiča. Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľa voči odporckovi v 2. rade zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 OSP, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia

odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O náhrade trov konania a trovách konania štátu rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 OSP do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vzhľadom na predmet konania a dĺžku konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom Okresného súdu Prievidza v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 OSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 OSP).